

OSNOVNI SUD U PODGORICI, sudijska magistrat Magdalena Zečević, u parnici tužioca Dušanke Jeknić, iz Podgorice, koju zastupa punomoćnik Tomislav Dedić, adv. iz Podgorice, protiv tužene DOO "JU Medija Mont" Podgorica, ul.13 jula bb, koga zastupa izvršni direktor Mladen Milutinović, čiji je punomoćnik Nebojša Asanović, adv. iz Podgorice, radi naknade nematerijalne štete, vr.sp.50.000 €, nakon glavne javne rasprave zaključene dana 9.11.2006.godine, u prisustvu tužioca, punomoćnika tužioca, te punomoćnika tužene, donio je dana 20.12.2006.godine

P R E S U D U

I. DJELIMIČNO SE usvaja tužbeni zahtjev tužioca, pa se tuženi obavezuje da po osnovu pretrpljenih duševnih bolova, zbog povrede ugleda i časti tužioca, plati tužiocu, kao vid nematerijalne štete, iznos od 20.000 €.

Tuženi je dužan da na ime parničnih troškova postupka plati tužiocu iznos od 672,5 €.

Sve prednje u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude.

II. Tužbeni zahtjev iznad dosudjenog u stavu I izreke, kojim je tužilac tražio da mu tuženi po osnovu pretrpljenih duševnih bolova, zbog povrede ugleda i časti, kao vid nematerijalne štete plati iznos od još 30.000 €, ODBIJA SE , kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac u tužbi, podnesku i riječi na raspravi preko svog punomoćnika, spornu stvar predstavlja:

Dnevni list "Dan", čiji je osnivač tuženi, je kontinuirano u periodu od skoro godinu dana, za tužioca iznio neistinite informacije koje su imale za cilj povredu, časti i ugleda tužioca.

Naime, dana 7.01.2003.godine, objavljen je tekst pod nazivom "**CRNOGORKA VLASNICA NAJLUKSUZNIJE JAVNE KUĆE U MILANU**", koji je bio uvodni tekst za serijal tekstova kojima počinju grube neistine za tužilju. U datom tekstu tuženi navodi "Crnogorka je u početku držala trećerazredne javne kuće", da bi samo nakon pola godine postala vlasnica

najekskluzivnije javne kuće u Milanu. U tekstu se daje opis te javne kuće i navodi da se u istoj za provedenu noć tarifa kretala od 1.000 dolara na sat i da su mnogi od moćnijih ljudi iz Italije, a posebno iz Crne Gore "bili njeni klijenti, da ne kažemo mušterije".

Dana 16.01.2003.godine, objavljen je tekst pod naslovom "ZA OTKUP KĆERKE - ITALIJANIMA PLATIO 6.000.000 €", u kojem tekstu se govori o neimenovanom crnogorskom biznismenu čija je kćerka novu 2003.godinu dočekala u Milanu. Na perfidan način govori se o mogućnoj emotivnoj vezi prve "Milanske noćne dame" i biznismena i raskidu kada mu je "Milanska dama" zaprijetila da će mu kad tad to vratiti, koju prijetnju je ostvarila otmicom, u kojoj je "primopredaju novca izvršila vlasnica javne kuće", u iznosu od 6.000.000 €.

U listu "Dan" od 23.01.2003.godine, objavljen je tekst "CRNOGORSKI MOĆNICI I NJIHOVE ŽENE NA VIDEO KASETAMA MILANSKE JAVNE KUĆE", u kome se izmedju ostalog navodi da su moćnici iz Crne Gore, bili gosti u Milanskoj javnoj kući. Tužilja je, u ovom tekstu, prema daljim navodima tužbe predstavljena kao ucjenjivač koji koristi ucjenu putem kompromitujućih kaseta funkcionera i njihovih supruga sa nepoznatim mladićima u ne baš zavidnim pozama. Nadalje konstatuje da je jedan od "crnogorskih moćnika vlasnici javne kuće", kupio prsten od 200.000 DM.

U tekstu pod nazivom "ISPRED MILANSKE JAVNE KUĆE DVA DŽIPA ODLETJELA U VAZDUH", objavljenog u dnevnom listu "Dan" od 27.01.2003.godine, tužilja je predstavljena kao bezobzirni osvetnik, ucjenjivač, kurtizana, čije su "mnoge mušterije funkcioneri iz najviših italijanskih instanci, a da njena moć proizilazi iz prostituisanja". Navodi se nadalje da su crnogorski funkcioneri na ucjenjivanje milanske dame, da će kompromitujući materijal pokloniti poznatom italijanskom tabloidu, odgovorili eksplozijom dva džipa ispred "velelepne firme" tužilje.

Dana 24.03.2003.godine, objavljen je tekst pod nazivom "ISTALIJANSKI TUŽILAC SASLUŠAO VLASNICU ESKLUZIVNE MILANSKE JAVNE KUĆE", u kome se vlasnica ekskluzivne milanske javne kuće predstavlja kao produžena ruka kriminalaca osumnjičenih za šverc duvana, "koja je otvaranjem ekskluzivne javne kuće u elitnom dijelu Milana, uvećala ne malo bogatstvo, stečeno takođe duvanskim biznisom". U datom tekstu tuženi dalje navodi da je tužilje "iskazala spremnost da pomogne italijanskom pravosudju kako bi se pojedini crnogorci doveli pred licem pravde".

U broju od 7.07.2003.godine, pod naslovom "MILO I DUŠKA ORTACI ZBOG 10.000.000 USD", iznosi se perfidna i gruba neistina da su Milo Đukanović i Duška Jeknić ortaci u duvanskom biznisu od 10.000.000 dolara, u kojem je tužilja predstavljena kao kriminalac, koji je prisvojio ogromni novac.

Dana, 29.10.2003.godine, objavljen je tekst pod nazivom "DUŠANKA JEKNIĆ U KUĆNOM PRITVORU", čiji sadržaj ima za cilj da tužilju predstavi kao opasnu osobu za lica umiješana u šverc duvana. U predmetnom tekstu se daje puno ime i prezime tužilje, kao uvod u kasnije članke gdje se ponovo predstavlja kao "DAMA IZ MILANA, VLASNICA JAVNE KUĆE".

U broju od 10.11.2003.godine, objavljen je tekst pod nazivom "ŠELZIJEV SVJEDOK U PODGORIČKOM KUĆNOM PRITVORU". Iz istog se može zaključiti da je prema tvrdnjama neidentifikovanog sagovornika "Dana", nestali svjedok Šelzija "čuvena dama iz Milana", u kojem tekstu se iznosi gruba neistina da su joj oduzeta sva dokumenta osim vozačke dozvole, te da je ista ucjenjivana od strane Mila Djukanovića, Veselina Barovića i Branka Vujoševića.

U broju od 10.01.2004.godine, "Dan" kao prvorazrednu senzaciju, objavljuje članak pod nazivom "KIDNAPOVANA DUŠANKA JEKNIĆ", u kom tekstu "Dan", obznanjuje grubu, drsku neistinu o boravku tužilje u selu Prijedor kod Herceg Novi. U navedenom tekstu stoji konstatacija da je tužilja oteta i gliserom "Ita.B 1103" odvedena u Italiju, pa se konstatuje da je tužilja odbjegli zaštićeni svjedok, i da se dosta u javnosti špekulisalo da se radi o ženi iz Crne Gore, zapravo o čuvenoj dami iz Milana, koja je bila jedna od glavnih zagovornika da se odmota klupko duvanske afere u koju je i sama bila uključena zajedno sa prijateljima iz Crne Gore.

12.01.2004.godine, objavljen je tekst pod nazivom "NEKO LAŽE A TO NIJE DAN", gdje tužilja odgovara "Danu" i tuženom da sve što su o njoj objavili predstavlja gnusnu i tešku laž koja duboko povredjuje njenu čast, ugled i dostojanstvo.

Sa pozivom na čl.200. ZOO-a, tužilac tužbom traži da sud obaveže tuženog da na ime duševnih bolova, zbog povrede časti i ugleda tužioca, tužiocu isplati iznos od 50.000 €, pri kojem zahtjevu je ostao i u konačnom izlaganju, tražeći troškove spora.

Tuženi u odgovoru na tužbu - pismenom podnesku od 28.12.2005.godine, i riječi punomoćnika na raspravi, osporio je tužbeni zahtjev tužioca u cijelosti , pri čemu nije sporio da su u dnevnom listu "Dan", objavljeni navedeni članci, uz isticanje da je autor navedenih tekstova bila redakcija, na čijem čelu je bio glavni i odgovorni urednik pok.Duško Jovanović, kojem su jedino bili poznati izvori informacija, i kome je možda bilo poznato ko je "Dama iz Milana", i sve drugo vezano za navedene članke.

Pogibijom Duška Jovanovića, tuženi iz objektivnih razloga ne može saopštiti izvore informacija, niti na koga se tačno odnosi termin "Dama iz Milana". No,

čitanjem navedenih članaka, lako je uočljivo da se tužiljno ime ne pominje, te tuženom nije jasno kako se tužilja prepoznala u navedenim člancima.

Nalazeći da tužilja nije dokazala da je pretrpljela nematerijalnu štetu, niti da se eventualna šteta može pripisati radnjama tuženog, osporavajući visinu iste, tuženi predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev, pri čemu je ostao i u konačnom izlaganju tražeći troškove spora.

Sud je na raspravi izveo dokaze: pročitao tekstove objavljene u dnevnom listu "Dan", dana 7.01.2003.godine, pod nazivom "Crnogorka vlasnica najluksuznije javne kuće u Milanu"; dana 16.01.2003.godine pod nazivom "Za otkup kćerke - italijanima platio 6.000.000 €": dana 23.01.2003.godine pod nazivom "Crnogorski moćnici i njihove žene na video- kasetama Milanske javne kuće": dana 27.01.2003.godine pod nazivom "Ispred Milanske javne kuće dva džipa odletjela u vazduh"; dana 24.03.2003.godine pod nazivom "Italijanski tužilac saslušao vlasnicu ekskluzivne Milanske javne kuće"; dana 7.07.2003.godine pod nazivom "Milo i Duško ortaci zbog 10.000.000 USD"; dana 29.10.2003.godine pod nazivom "Dušanka Jeknić u kućnom pritvoru"; dana 10.11.2003.godine pod nazivom "Šelzijev svjedok u podgoričkom kućnom pritvoru"; dana 10.01.2004.godine pod nazivom "Kidnapovana Duška Jeknić"; dana 12.01.2004.godine pod nazivom "Neko laže, a to nije Dan", te izveo dokaz saslušanjem tužilje u svojstvu parnične stranke.

Ocjrenom navoda stranaka i dokaza izvedenih u postupku, sud je našao:

Medju strankama nije sporno, a što se utvrđuje uvidom u iste da je dnevni liste "Dan" u kontinuitetu u periodu od godinu dana objavio tekstove pod nazivom "Crnogorka vlasnica najluksuznije javne kuće u Milanu" - 7.01.2003.godine; "Za otkup kćerke - italijanima platio 6.000.000 €"- 16.01.2003.godine; "Crnogorski moćnici i njihove žene na video kasetama Milanske javne kuće" - 23.01.2003.godine; "Ispred Milanske javne kuće dva džipa odletjela u vazduh" - 27.01.2003.godine; "Italijanski tužilac saslušao vlasnicu ekskluzivne milanke javne kuće" - 24.03.2003.godine; "Milo i Duška ortaci, zbog 10.000.000 USD" - 7.07.2003.godine; "Dušanka Jeknić u kućnom pritvoru" - 29.10.2003.godine; "Šelzijev svjedok u podgoričkom kućnom pritvoru" - 10.11.2003.godine; "Kidnapovana Duška Jeknić" - 10.01.2004.godine; "Neko laže, a to nije Dan" - 12.01.2004.godine (Tajna policija u potrazi za izvorom Dana.).

Serijal tekstova u dnevnom listu "Dan" počinje tekstrom od 7.01.2003.godine pod nazivom "Crnogorka vlasnica najluksuznije javne kuće u Milanu", u kojem se izmedju ostalog navodi da je ugledna Crnogorka vlasnica najekskluzivnije javne kuće u Milanu, u kojoj se usluge naplaćuju po 1.000 dolara na sat, te da ugledni crnogorski biznismeni često posjećuju javnu kuću, gdje nakon napornih poslovnih pregovora, sebi daju oduška.

U ostalim tekstovima u kontinuitetu se pominje "Milanska dama" , kao osoba koja ucjenjuje crnogorske funkcionere, organizuje otmice nazužih članova porodica istih, potom posreduje u plaćanju otkupnine, posjeduje video snimke u kojima se crnogorski funkcioneri - biznismeni i njihove supruge, nalaze na video kasetama Milanske javne kuće, u ne baš za javnost zavidnim pozama, koju video dokumentaciju "Milansko-crnogorska dama" koristi pri ucjenjivanju za uvećavanje svoga bogatsva i izgradnju svog društvenog statusa.

Nadalje u tekstu pod nazivom "Ispred Milanske javne kuće dva džipa odletjela u vazduh", objavljuje se informacija o navodnom obračunu crnogorskih funkcionera i Milanske dame, gdje crnogorski funkcioneri metodom zaplašivanja, - dizanja u vazduh dva džipa parkirana ispred Milanske javne kuće, upozoravaju vlasnicu Milanske javne kuće da prestane sa ucjenama u smislu objavljuvajući video dokumentacije visokih državnih funkcionera Crne Gore.

Dana 24.03.2003.godine, pod nazivom "Italijanski tužilac saslušao vlasnicu ekskluzivne javne kuće", objavljen je tekst u kome je navodno crnogorska milanska dama, saslušana od strane istalijanskog javnog tužioca kako bi pomogla da se pojedini Crnogorci umiješani u duvansku aferu izvedu pred licem pravde.

U takstovima objavljenim u periodu od 7.07.2003.godine do početka januara 2004.godine, pod nazivom "Milo i Duška ortaci zbog 10.000.000 USD", "Dušanka Jeknić u kućnom pritvoru", "Šalzijev svjedok u podgoričkom kućnom pritovru", "Kidnapovana Duška Jeknić", iznose se informacije o navodnoj ortačkoj vezi u duvanskoj aferi Dušanke Jeknić i Mila Djukanovića, otvaranju računa na ime ministra inostranih poslova pok. Janka Jeknića, supruga Duške Jeknić, na čiji račun su se slivale "prljave" pare u duvanskom švercu, pokušaju prebacivanja novca sa računa pok.Jeknića na drugi račun, tužiljinog odbijanja da to učini, a potom izgladjivanja odnosa sa premijerom Djukanovićem.

U tekstu "Dušanka Jeknić u kućnom pritvoru" od 28.10.2003.godine, tužilja se predstavlja kao opasna osoba umiješana u šverc duvana, te da se nalazi u "kućnom pritvoru u Podgorici u ul.Dalmatinskoj, praćena od strane policije", dok se u tekstu "Šelzijev svjedok u podgoričkom kućnom pritvoru" navodi, da je nestali svjedok "Šalzija", čuvena dama iz Milana, koja je upetljana u dunvansku aferu, te da joj se navodno prijeti i ucjenjuje eventualnom porodičnom tragedijom. Potom slijedi tekst pod nazivom "Kidnapovana Duška Jeknić", gdje se navodi da je tužilja pod stalnim video nadzorom i kontrolom boravila u selu Prijedor kod Herceg Novog i da je oteta gliserom "Ita - B 1103", i odvedena u Italiju. U navedenom tekstu stoji konstatacija da je tužilja odbjegli zaštićeni svjedok - čuvena dama iz Milana i jedan od glavnih zagovornika da se odmota klupko duvanske afere u koju je i sama upetljana.

U tekstu od 12.01.2004.godine, pod nazivom "Tajna policija u potrazi za izvorom Dana", redakcija "Dana" komentariše istupanje Dušanke Jaknić, na TV "In", (gdje je pokušala da demantuje pisanje "Dana"), navodeći deset pitanja za Dušanku Jeknić i kolege iz "Ina", koji nisu postavljeni Dušanki Jeknić od strane TV "In", u smislu "Šta je sa 10.000.000 dolara Vlade RCG, koje su bile na privatnom računu pok. muža Dušanke Jeknić u italijanskim bankama, šta je sa optužnicom koju je protiv nje podiglo tužilaštvo iz Napulja, zašto od jula prošle godine ne ide u Italiju, zašto pred kamerama nije pokazala svoja lična dokumenta pasoš i sl., šta može reći o svojim bliskim prijateljima - mafijašina Paulu Savinu i Prudentinu, zašto nije demantovala ono što su potvrdili mještani hercegnovskog sela Prijevor da se tamo nalazila prvih dana januara i gdje zapravo živi itd.". U datom tekstu navodi se da su pripadnici primorske službe državne bezbjednosti, čiji je zvanično sjedište u Kotoru, odmah po objavlјivanju informacije da je Dušanka Jeknić gliserom iz luke Zelenika odvedena u nepoznatom pravcu, počeli sa ispitivanjem nekih svojih službenika zaposlednih u luci, a posjetili su i pojedine mještane Prijevara, ne bili saznali od koga je "procurila informacija", te da je interesantno šta su to tražili službenici DB-a, ako Dama iz Milana, kako je i sama rekla nije boravila tamo. U datom tekstu se pod podnaslovom "Jeknićeva u Prijevoru čekala stabilizaciju vramenskih prilika na moru", navodi da Dušanka Jaknić nije kidnapovana već je njen "gliserski" boravak u inostranstvu bio dobrovoljan, te da je gliser sa oznakom "Ita - b - 1103" kojim se odvezla Jeknićeva poznat kao švercerski. Redakcija Dana zaključuje "Neko u čitvaoj priči laže ali to nije Dan. Već vidjeno".

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, sud je našao da je tužbeni zahtjev tužioca djelimično osnovan, i da ga je valjalo usvojiti i odlučiti kao u izreci presude.

Naime, u navedenim tekstovima, objavljene su grube neistine kojima se vrijedja čast i ugled tužioca. Tuženi, na kome leži teret dokazivanja istinitosti objavljenih informacija, nije sudu ponudio činjenice, kojima bi dokazao istinitost istih. Pozivanje tuženog na neimenovanu izvor objavljenih informacija ne oslobadja tuženog odgovornosti. Tuženog ne oslobdja odgovornosti tvrdnja da se u predmetnim tekstovima ne pominje tužilja imenom i prezimenom. Isto je bez značaja, pri činjenici da se već u prvom objavljenom tekstu "Crnogorka vlasnica najekskluzivnije javne kuće u Milatu", navodi da je "Dama iz Milana", gospodja iz Podgorice, koja je bila supruga jednog uglednog crnogorskog funkcionera. Kako je javnosti poznato da je suprug tužilje pok.Janko Jeknić, kao visoki državni funkcijer, obavljao značajne poslove u Milatu, to dovodeći u vezu sadržinu tekstova u kojima tužilja nije imenovana, već se oslovjava kao "Dama iz Milana", sa ostalim osporenim tekstovima u kome se navodi njeno puno ime i prezime, a potom imenom i prezimenom oslovjava kao "Dama iz Milana", "Crnogorka iz Milata", to jasno upućuje

na zaključak da je tuženi objavljajući sporne tekstove, koristeći termin "Dama iz Milana" aludirao na tužilju.

Sud nalazi da tuženi u konkretnom slučaju nije postupao dobronamjerno. Čak naprotiv tendezijsno je javnosti predstavio tužilju kao lice bez moralnih i ljudskih kvaliteta, koja svoju čast prodaje za novac.

Odredbom čl.20. st.2. Zakona o medijima (Sl.list RCG br.51/02), propisano je: "Ako mediji objave programski sadržaj kojim se narušava zakonom zaštićeni interes lica na kojima se informacija odnosi, ili kojima se vrijedja čast ili integritet lica, iznose ili prenose neistiniti navodi o njegovom životu, znanju i sposobnosti, zainteresovano lice, ima pravo na tužbu nadležnom sudu za naknadu štete, protiv autora i osnivača medija".

Ovaj sud nalazi da su predmetne objavljene informacije takve da vrijedaju čast i ugled tužilje. Objavljajući iste u dužem vremenskom periodu, tuženi je manifestovao grubo vrijedjanje tužioca i podcjenjivanje tužiljinih moralnih vrijednosti koje posjeduje kao gradjanin, majka i ugledni član društva. Objavljajući neistinite tvrdnje za tužilju, omalovažavajući je putem sredstava informisanja, tuženi je kod tužilje izazvao duševne bolove koji opravdavaju dosudjivanje pravinčne novčane naknade u smislu čl.200 ZOO-a.

Intezitet duševnih bolova, sud je utvrdio iskazom tužilje saslušane u svojstvu stranke, iz čijeg iskaza se utvrđuje da je tužilja udovica, samohrana majka dvoje djece, da se sa sadržinom osporenih tekstova upoznala čitanjem istih na Internetu, da je u Italiji živjela 15 godina gdje joj je suprug obavljaо poslove konzula, gdje je uživala određeni ugled, da su objavljeni tekstovi u "Danu", bez obzira što nije bilo navedeno njeni ime, asocirali gradjane na nju kao Damu-Crnogorku iz Milana, te da su izazvali veći broj telefonskih poziva, koji su je naveli na razmišljanje o datim tekstovima, da nije bila u mogućnosti da se brani, jer u tekstovima nije bilo navedeno njeni ime, da joj je sve to dosta teško palo, a i njenoj djeci - sinu koga su zvali drugovi pitajući ga "je li to tvoja majka". Iz iskaza tužilje, dalje se utvrđuje da potiče iz ugledne porodice, da je časno živjela život udovice kao majka dvoje djece, a da je u vrijeme objavljivanja datih tekstova imala podrušku saradnika i porodice, u smislu razumijevanja. No, da bez obzira na protek vremena, nije uspjela da preboli neistine koje su o njoj objavljene. Ističe, da je podnosiла privatnu tužbu protiv urednika "Dana", sada pok.Duška Jovanovića, a da je nakon njegove smrti povukla tužbu, poštujući osjećanja porodice preminulog, jer je i sama doživjela smrtni slučaj u porodici.

Prilikom odredjivanja visine naknade, sud je vodio računa o značaju povrijedjenog dobra i cilju kojem ova naknada služi, pa je našao da je adekvatna novčana naknada u konkretnom slučaju 20.000 €, u kom dijelu je usvojio tužbeni zahtjhev tužioca, i obavezaо tuženog da naknadi štetu tužiocu.

Nalazeći da je dosudjeni iznos u srazmjeri sa jačinom povrede zaštićenog dobra i duševnog bola koji tužilac trpi, sud je u pogledu viška potraživanja, van dosudjenog iznosa, u iznosu od 30.000 €, odbio tužbeni zahtjev tužioca kao neosnovan, odlučjući kao u izreci presude pod st.II. Pri tome je sud imao u vidu da bi odredjivanje naknade iznad iznosa usvojenog u st.I dispozitiva presude, bilo protivno prirodi i društvenoj svrsi naknade nematerijalne štete i predstavljalo komercijalizaciju moralnih vrijednosti.

Valja istaći, da je sud prilikom odlučivanja imao u vidu navode tužene stranke potvrđjene iskazom tužioca saslušanog u svojstvu stranke da je protiv tužioca u Istanjli vodjen istražni postupak, pa je našao da je prednje bez značaja za drugačije presudjenje imajući u vidu sadržinu osporenih tekstova i uvrede nanesene tužilji istim.

Vodjenjem ovoga spora tužilac je imao sledeće troškove: sastav tužbe - iznos od 200,00 €, sastav podneska od 10.05.2006.godine - iznos od 200,00 €, troškove prisustva punom tužioca na 3 održana ročišta - iznos od po 200,00 €, troškove takse na tužbu - iznos od 12,5 €, te takse na odluku suda - iznos od 260,00 €, što sve ukupno iznosi 1.272,5 €.

Kako je tužilac uspio u sporu procentualno 40% od tužbenog zahtjeva, to je sud troškove naknade i nagrade advokatu dosudio tužiocu u tom procentu, pa isti iznose 400,00 € (1.000 € x 40%), što sa stvarnim troškovima takse na tužbu i odluku suda daje iznos od dosudjenih 672,5 €.

Troškovi su odmjereni prema važećem AT-u (Sl.list RCG br.12/05), važećoj taksenoj tarifi (Sl.list RCG br.76/05), a dosudjeni tužiocu shodno odredbi čl.152. st.2. i čl.161. ZPP-a.

Sa svega izloženog, odlučeno je kao u izreci.I

OSNOVNI SUD U PODGORICI
Dana, 20.12.2006.godine

S U D I J A,
Magdalena Zečević.s.r.

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana prijema iste, a preko ovog suda Višem суду у Podgorici.

ZA TACNOST OTPRAVKA OVJERAVA:

